

דברי פתיחה

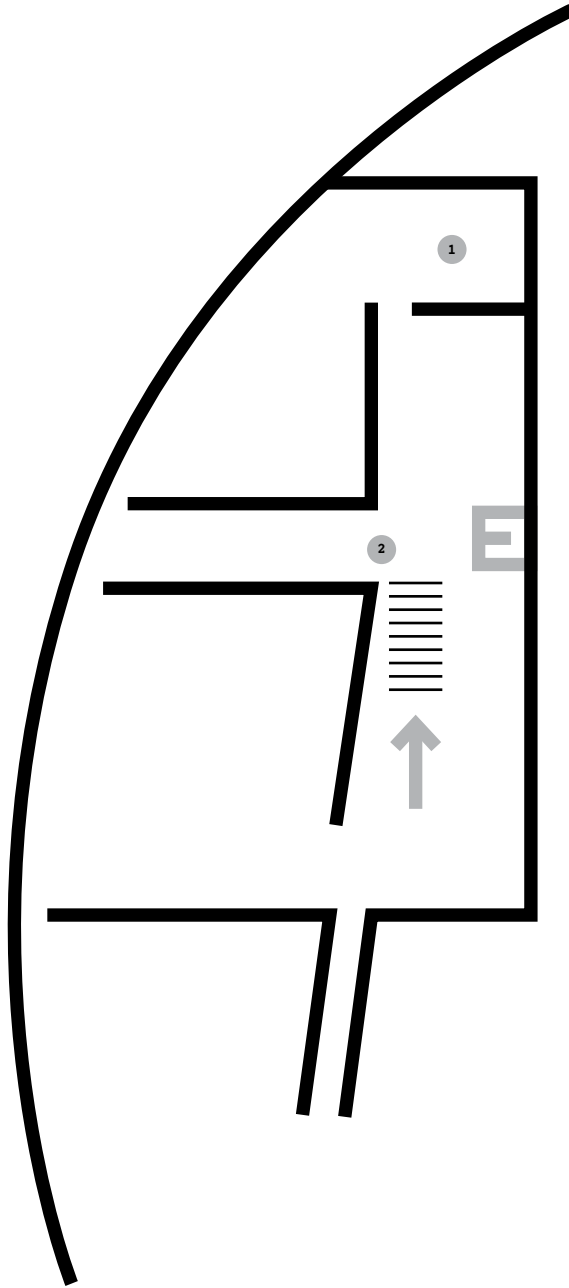
אוניברסיטת חיפה היא האוניברסיטה היחידה בארץ בה מתקיים, לצד החוג לתולדות האמנות, חוג אמנות מעשית שמכשיר ומפתח אמנים פלסטיים במגוון תחומים. בשנים האחרונות פועלת במסגרת חוג זה תכנית לימודים מתקדמים לתואר שני, לימודי מפ"א (M.F.A). במסגרת תכנית זו מתקיימת מסגרת לימודית מיוחדת בה האמן-הסטודנט נחשף ללימודי אמנות מתקדמים, תוך הענקת מרב התנאים הנחוצים להבשלת התהליך היצירתי המורכב, היינו, אפשרויות לפיתוח העשייה האמנותית לצד לימודים תיאורטיים ברמה אקדמית גבוהה. משכן האמנויות מעניק לסטודנטים את המרחב האקדמי החדש ביותר, אליו חיברנו את טובי המורים - האמנים המלמדים במדור היצירה, וכל זה כדי לסייע להם להתפתח כאמנים צעירים, בעלי יכולת הבעה מקורית ואפשרות להשפיע ולנסח שפה אמנותית ייחודית להם.

ברכותיי לסטודנטים-אמנים: טל אמיתי, טל דולב, איריס חסיד סגל, דינה לוי, שלומית ליוור ותמרין מקרוב - מוסמכי המחזור השישי של תוכנית ה-M.F.A, אשר מציגים את התערוכה ש:ש:ש. זוהי תערוכה מגוונת, בה כל אחד מציג את כישוריו וכלי הביטוי שלו. התערוכה כולה היא עדות מרשימה להישגיהם האקדמיים והאמנותיים. לכולכן ברכות הצלחה בהמשך פעילותכן האמנותית.

פרופ' מנחם מור,
דיקן הפקולטה למדעי הרוח

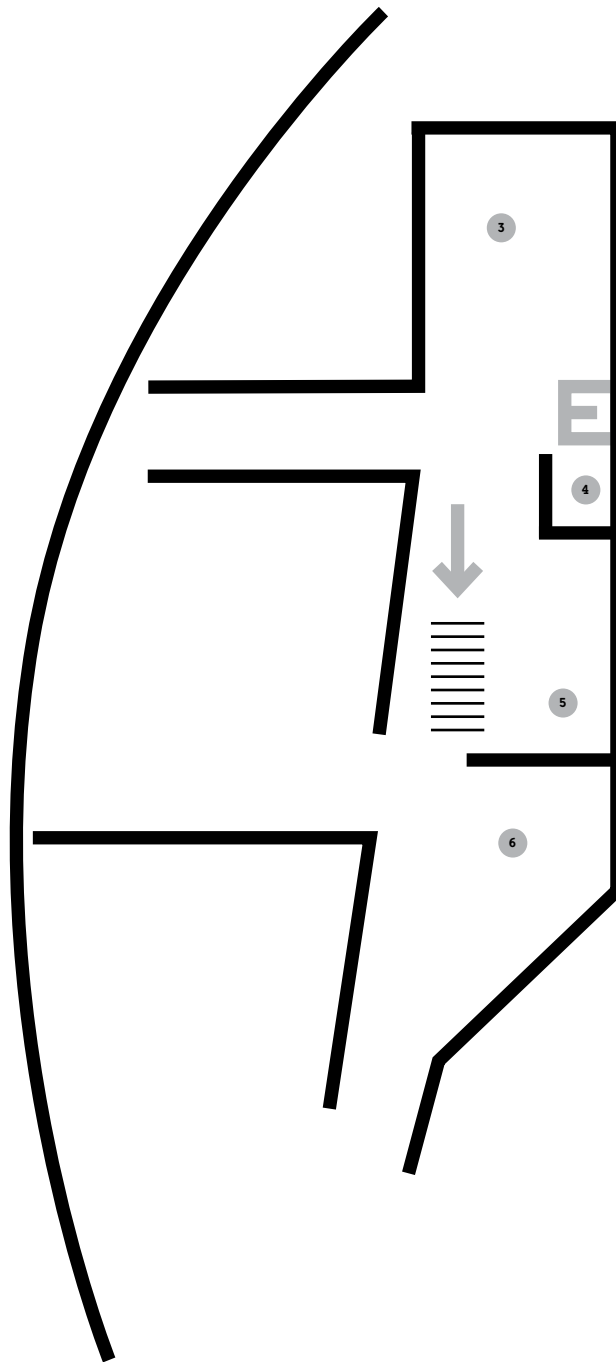
יקירותי, הנה אתן מונחות, נעות, מתוחות, תלויות, מוקרנות, חרותות - מונצחות ומנצחות. כל ניצחון כזה הוא מעין מכת ברק, ניצנוץ שעוזר לנו לראות בבהירות את גאולוגיית הבחירה והאהבה שלכן. ואתן מביטות בנו, ואנחנו בכן, ואתן אומרות לנו דברים. והדברים הם דברי אהבה, אהבה לדברים שאתן יודעות ומראות לנו. כמי שליווה אתכן בשנתיים האחרונות אני בטוח שכל אחת מכן תמשיך להעמיק במחשבה וביידע שצברתן, כמו גם בחיפוש אחר דרכים חדשות ומפתיעות לומר את רחשי אמנותיכן. תודתי לכן.

**אורי קצנשטיין,
ראש התוכנית לתואר שני באמנות**

1. תמרין מקרוב | 2. איריס חסיד סגל

המשכן לאמנויות - אוניברסיטת חיפה - קומה 1

3. דינה לוי | 4. טל דולב | 5. שלומית ליוור | 6. טל אמיתי

המשכן לאמנויות - אוניברסיטת חיפה - קומה 0

תמרין מקרוב**Tamarin Makarov**

עינית המצלמה הנאמנה התרשלה, כשלה.
מסרבת להעתיק בצורה חדה, פרטנית
ומדויקת את מה שהיא רואה.

המקור המצולם טושטש והדימוי הפך לבדיה:
בדיה פראית, אפלה וחמקמקה.
המקום הוא שום מקום וכל מקום.

הדימויים נלכדים בעדשת המצלמה,
לעיתים בחלל הפתוח, ולעיתים בתוך קמרה
אובסוקרה, דרך נקב קטן המייצר הקרנה
הפוכה של החוץ על גבי דפנות החלל. בשני
המקרים התוצאות הן של מציאות מתעתעת.
עולם חדש נברא דרך עדשת המצלמה, עולם
שהוא ספק אפוקליפטי ספק אוטופי.

מראה הצבה בגלריה

--

Installation View

ללא שם, 2007
הדפס דיו, 80×55
--
Untitled, 2007
Inkjet print, 55×80

נייר מעוגל, 2010
הדפס דיו, 20×30
--
Curled Paper, 2010
Inkjet print, 30×20

טל דולב

Tal Dolev

"הנוף מפעיל כוח מעודן על בני אדם ומוציא מהם טווח רחב של רגשות ומשמעויות שיקשה לאמינים ולהגדירים. למעשה, דומה שעמילות רגשית זו היא מאפיין מכריע בכל הנוגע לכוחו של הנוף"¹.

לאורך ההיסטוריה אמנים ואנשי רוח פנו אל הנוף כאל מקור, נושא או מזהה ליצירה וחשיבה. המבט על הנוף השתנה מעת לעת; לעיתים היה מבט רומנטי, לעיתים מבט של הערצה ויראת כבוד ולעיתים מבט מפוכח, שהתבונן בתוואי הנוף בעין ביקורתית. מיטשל (Mitchell) במאמרו "נוף אימפריאלי" מציע התבוננות על הנוף כתמונת טבע המתוכנת על-ידי תרבות. לדבריו, הנוף "הוא בה בעת מרחב מיוצג (represented) ומוצג (presented), גם מסמן וגם מסומן, גם מסגרת וגם מה שבתוך המסגרת, גם מקום ממשי וגם הסימולקרום שלו, גם האריזה וגם הסחורה הארוזה בתוכה"². מיטשל מציע להבין את המושג נוף כמדיום של ביטוי תרבותי ולא כז'אנר של אמנות יפה. לטענתו, נוף הוא לא רק חומר גלם שניתן לייצגו באמצעים אמנותיים, אלא הוא כבר צורה סימבולית בזכות עצמה. עוד לפני שהנוף מיוצג באמצעות ציור, רישום, תחריט,

צילום, פיסול, כתיבה או מוסיקה הוא עצמו מדיום פיזי רב חושי, המורכב מחומרים פיזיים, צלילים, צבעוניות ותאורה. במדיום זה מקודדים משמעויות וערכים תרבותיים, בין אם כאלה שהפכו לחלק מהנוף בשל הטרוספורמציה הפיזית של המקום ובין אם כאלה שהתגלו במקום שעוצב "ביד הטבע". מהרגע שמתבוננים בנוף הוא כבר תחבולה מלאכותית, הרבה לפני שהוא הופך לנושא לייצוג באמנות. הנוף הוא אמצעי חומרי, כמו שפה או צבע, המוטמע בתרבות ובתקשורת. הוא גוף של צורות סימבוליות שניתן להפעיל ולעצב בכל פעם מחדש על מנת שיבטא משמעויות וערכים.³ כך למשל, בחיפה חדרו לתוך הר הכרמל וחפרו בו מנהרה שחוצה אותו מקצה לקצה. שכבות האבן שהוצאו נערמו אחת על גבי השנייה עד לכדי הר גדול מימדים, שהלך וצמח למרגלות הכרמל, ככל שהעמיקו החפירות. בתום עבודות החפירה מכונות ענק גרסו את האבנים לידי חצץ וכך, תוך זמן קצר, ההר החדש נעלם כאילו לא היה. דוגמא אחרת היא הנוף של עמק יזרעאל, נוף יפהפה ופסטורלי. מרבד רחב של שדות בשלל גווני ירוק וחום המכותרים בשורות של ברושים, הנישאים בגאווה ומסמנים את גבולות השדות. כל תמונת הנוף הזו היא למעשה ארכיטקטורת נוף שהאדם יצר, אשר מכילה סיפור תרבותי היסטורי שלם. עמק יזרעאל במצבו "הבתולי" היה ביצה, עם התיישבות האדם בעמק תוואי הנוף והצבעוניות שלו הלכו והשתנו. בעבודתי אני משאילה מתוואי הנוף של עמק יזרעאל את דימוי הברושים, אשר מצד אחד מסמלים את ה"טבע" במלוא עוצמתו ויופיו ומצד שני מהווים בעמק סמל לכוחניות, השתלטות

וכיבוש האדם, כשם שמגדלי עזריאלי בולטים ונישאים באון בתוואי הנוף התל-אביבי. את מתווה הברושים אני חורטת בקו על גבי קירות החלל. הדימוי נבנה על ידי סימון של החלקים החסרים בברוש והקצוות שלו. פעולת החריטה העמלנית מכילה בתוכה שני קטבים: היא מייצרת קו עדין ושברירי המתפתל על גבי החלל ובונה צורה. יחד עם זאת, פעולת החריטה מכילה בחובה אלמנט של פציעה, חדירה וגריעה של חומר מהקירות, שמהווים חומר ביד היוצר. החריטה בקירות כסמל לכיבוש של האדם, שלעיתים מכסה את עקבות האלימות ומותיר תוצאה "יפה". נוכחות הדימוי בחלל הינה מינורית ודהויה, אך בכל זאת הוא מבקש להשתלט ולעטוף אותו, באמצעות עצי הברוש. העצים נישאים על גבי קירות החלל ללא רוח חיים, חיוורים, מתפוררים ושבריריים כהיפוך לנוכחות התמירה ומלאת החיות של עצי הברוש הנישאים בגאווה בשדות. קיום העבודה הינו ארעי, בתום התערוכה העבודה תמחק כלא הייתה, כשם שתוואי הנוף משתנה כליל ולא מותיר זכר לנראות הראשונית שלו.

1. אברמסון, לארי. 2009. 'מה רוצה הנוף (ומה חסר לו)?

טיול בנוף הקדוש של ווג'ט מיטשל'. בתוך: ל. אברמסון

(עורך) נוף קדוש. תל-אביב: רסלינג. עמ' 105.

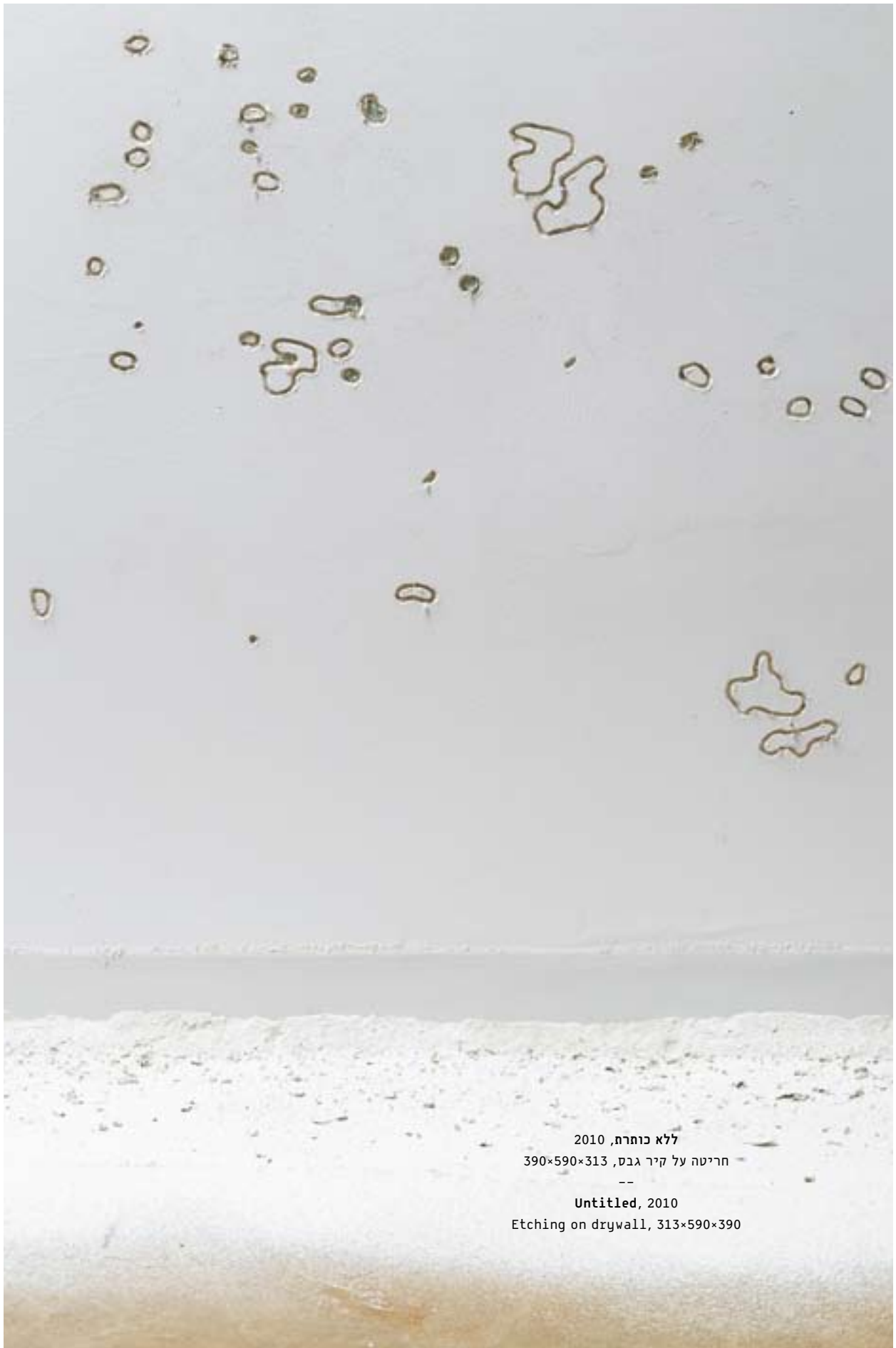
2. מיטשל, ווג'ט. 2009. 'נוף אמפריאלי'. בתוך: ל. אברמסון

(עורך) נוף קדוש. תל-אביב: רסלינג. עמ' 17.

3. שם, עמ' 29-30.

ללא כותרת, 2010
חריטה על קיר גבס, 313×590×390

Untitled, 2010
Etching on drywall, 313×590×390

צילומי מלחמה, כמו אלו ממלחמת האזרחים בארצות הברית או ממלחמת העולם השנייה, נועדו לפי ז'רקובסקי "לא לעשות את הסיפור לברור, אלא לאמיתי".¹

בעבודתי אני נעה על קו התפר שבין הצילום המבוים לצילום המתועד. את הסיפור הנעדר מחליפים רמזים, שמנכיחים את הסיפור כחידה. מי הם האנשים האלה? מה הם עושים שם? על מה הם מסתכלים? מה הם אינם רואים?

1. Szarkowski, John. 1966. *The photographer's eye*. New York: The Museum of Modern Art

במאמרו לקטלוג של תערוכת הצילום *The Photographer's Eye* שאצר במוזיאון לאמנות מודרנית בניו יורק, מציין ג'ון ז'רקובסקי את מאפייני הצילום. נראטיב, לתפיסתו, אינו נמנה על מאפיינים אלו, זאת משום שהצלם, בבואו לצלם מחוץ לסטודיו, אינו יכול להציג את האמת אלא רק לתעד את הדברים כפי שמצא אותם, קטעים או רמזים מפוזרים שאינם מהווים סיפור.

הצלם אינו יכול לחבר רמזים אלה לנראטיב ברור אלא רק לבודד מקטע, לתעד אותו וכך להעניק לו משמעות מעבר לתיאור ישיר. מסיבה זו לא ניתן לקרוא צילומים כסיפורים.

איריס חסיד סגל

Iris Hassid Segal

גבר עם צידנית, 2010
הדפס דיו, 100×80

--

Man with A Cooler, 2010
Inkjet print, 80×100

אילה, 2010
הדפס דיו, 80x100

--

Ayala, 2010
Inkjet print, 80x100

שלושה גברים וילד, 2010
הדפס דיו, 100×80

--

Three Men and a Child, 2010
Inkjet print, 80×100

ששה ילדים על תל, 2010
הדפס דיו, 80×100

--
Six Kids on a Hill, 2010
Inkjet print, 80×100

שתי נשים וקקטוס, 2010
הדפס דיו, 80×100

--
Two Women and Cactus, 2010
Inkjet print, 80×100

מחנה לעץ, 2010
הדפס דיו, 80×100

--

Under a Tree, 2010
Inkjet print, 80×100

ראה, זה בלתי נראה – זה מעבר לצורה.
 הקשב, זה בלתי נשמע – זה מעבר לצליל.
 אחוז, זה בלתי נתפס – זה מעבר למישוש.
 כל השלושה האלה אינם ניתנים להגדרה;
 משום כך הם מחוברים באחד.

טל אמיתי

Tal Amitai

מלמעלה זה לא בהיר;
 מלמטה זה לא כהה:
 חוט מקשר רציף, שאין לתארו.
 זה שב אל האין.
 לצורה של חסר הצורה,
 לדמות של חסר הדמות,
 זה נקרא מעבר להגדרה ומעבר לדמיון.¹

1. לאו טצה. טאו טה צ'ינג. מתוך: זוהר, דנה ואיאן מרשל.

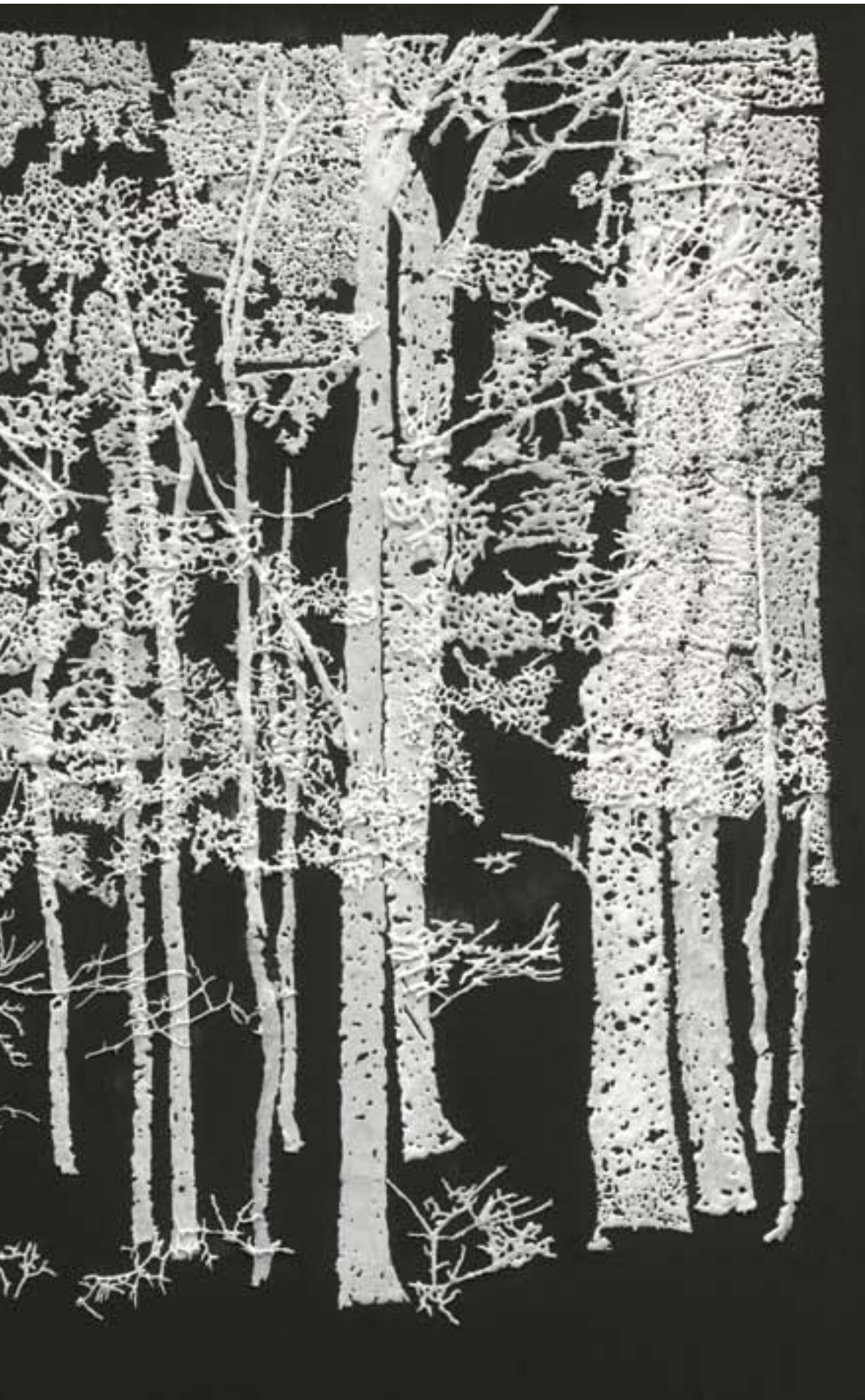
2001. אינטליגנציה רוחנית. תרגום: בן ציון הרמן. ירושלים:

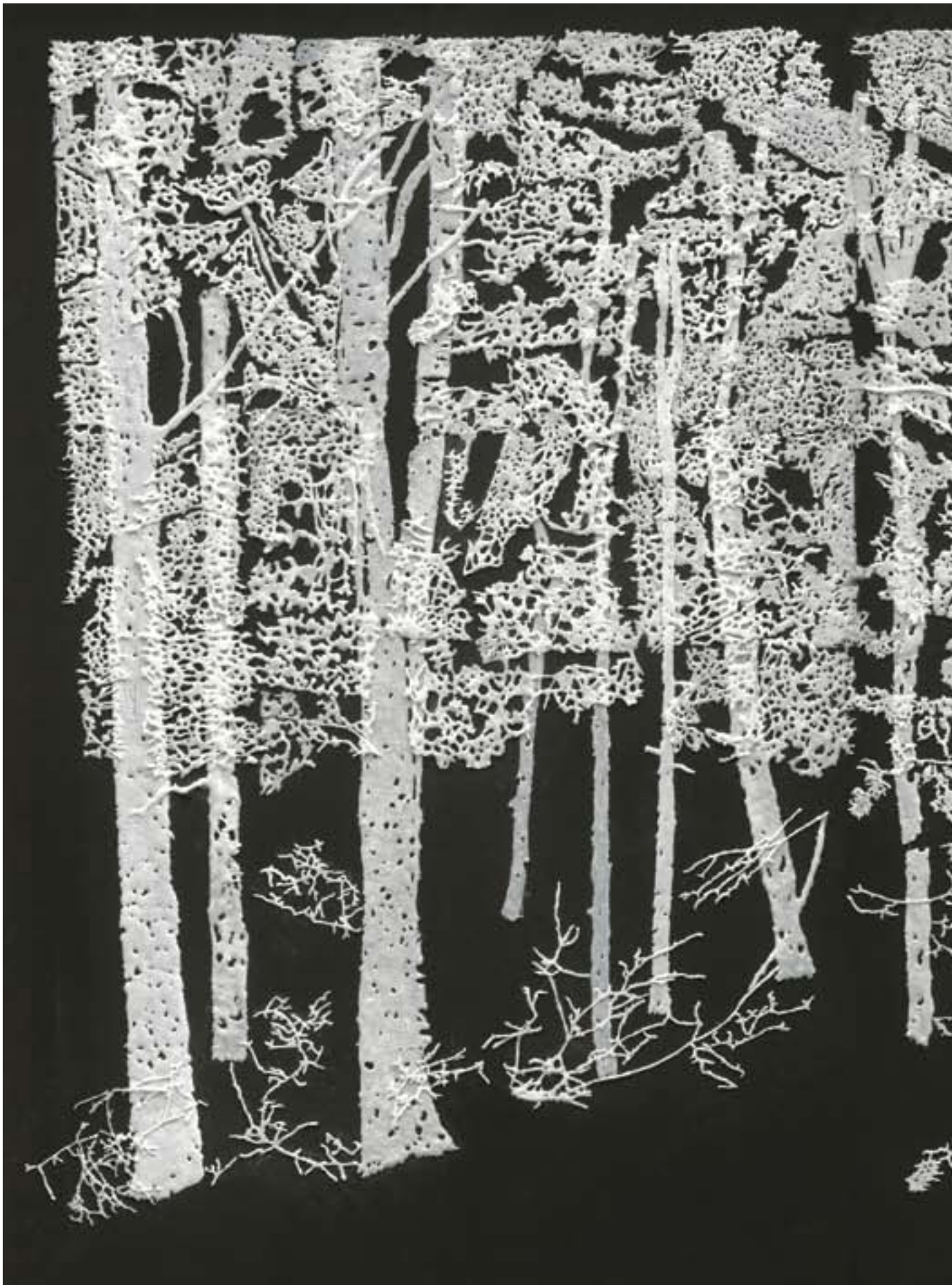
הוצאת כתר, עמ' 79.

עמוד זה וכפולה הבאה: ללא כותרת, 2010
אבקת סודה לשתייה, דבק, MDF, עץ לבוד, צבע, 160×120

--
this page and following spread: Untitled, 2010
Baking soda, glue, MDF, wood, paint, 120×160

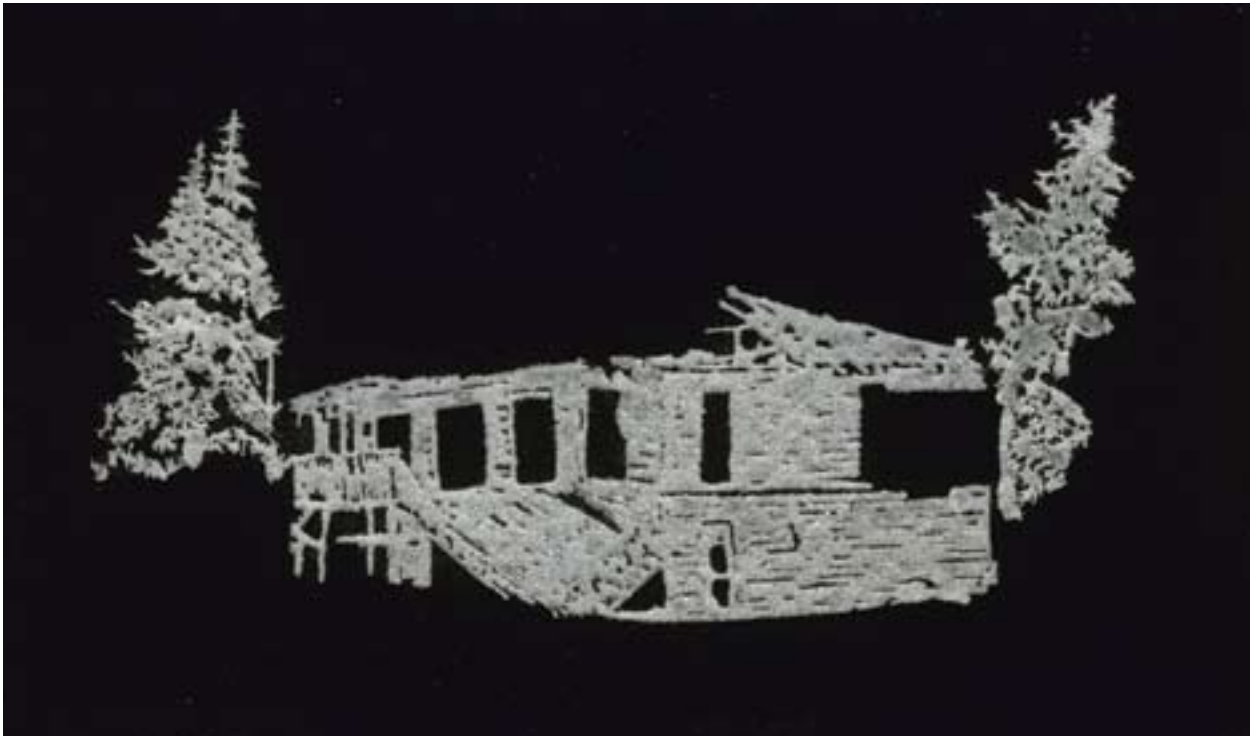

ללא כותרת, 2010
אבקת סודה לשחיה, דבק על פרטפקט, 56×35

--
Untitled, 2010
Baking Soda, glue on Perspex, 35×56

קתרינה, 2010

מלח, דבק, אקריליק על פרספקט, 54×30

--

Katrina, 2010

Salt, glue, acrylic on Perspex, 30×54

הדימוי מוטמע במרחב ולעיתים כמו נותר
מודבק עליו. יש דמויות שמסתכלות פנימה
לתוך עצמן ויש כאלה שנלחמות על מקומן.
לעיתים הרקע מפרק את הנושא.

אני מפתחת את כללי המשחק. ריבוי הגישות
הציוריות מאפשר את המיקום שלי ביחס
למחוות הגבריות של הפופ ארט האמריקני
והאקספרסיוניזם המופשט הגרמני, אך גם
ביחס לעמלנות הנשית שבמלאכת הסריגה
והרקמה.

זהו משחק המלחמה שלי.

"כמו כל האחיות החיות יחד וחולקות ביניהן
בעל, טוו גם אני ודודתיי מארג דביק של
נאמנויות וטינות."

-- האוהל האדום, אניטה דיאמנט

משחקי בוץ, פירמידות אנושיות, הנפות דגלי
ניצחון, תחרויות זחילה, יוגה בשתיים. אני
מרותקת לצורות שנוצרות ממפגשים של גוף
עם גוף, ממרווחים שנפערם בניהם ומפירוק
של גוף אחד בעקבות הסותרתו ע"י גוף אחר.

בפעולה הציורית הגוף שלי נכנס למשחק.
ההתרחשות נודדת למרחב הביתי. לעיתים

דינה לוי

Dina Levy

שחי וערב, 2010
אקריליק על עץ, 40×40

--
Crossing, 2010
Acrylic on wood, 40×40

זרימה, 2010
אקריליק על בד, 400×202

--
Flow, 2010
Acrylic on canvas, 202×400

פיגימה, 2010
צבעים תעשייתיים על בד, 180×180

--
Pyjama, 2010
Industrial paints on canvas, 180×180

הירוקים, 2010
שמן ואקריליק על בד, 145×130

--
The greens, 2010
Acrylic and oil on canvas, 130×145

מיתרס, 2010

אקריליק על בד, 145x130

--

Walking Away, 2010

Acrylic on canvas, 130x145

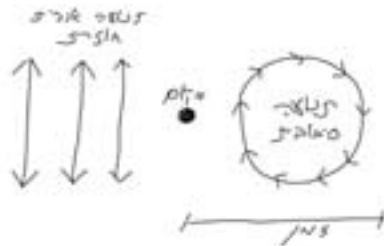
עוגה, עוגה, עוגה
 במעגל נחוגה
 נסתובבה כל היום
 עד אשר נמצא מקום
 לשבת, לקום
 לשבת, לקום
 לשבת ולקום.

[מלים: אהרון אשמן, לחן: עממי]

שלומית ליזור

Shlomit Liver

--

הרבה תנועה. מעט תכלית. ובכל זאת
 מוצאים מקום.
 זה לא דבר פעוט, נדרש לכך יום שלם.
 אולי חיים שלמים
 וממשיכים לנוע.

שום דבר הרואי
 לעולם לא מגיעים
 לשם
 אין עלילות גבורה
 אין תהילת עולם
 רק הריקוד הקטן והטיפשי של החיים.

מחור Window Frame, 2010
 מיצב וידאו, 17:30 דקות, לופ

--

from Window Frame, 2010
 Video installation, 17:30 min. loop

מימין: **TOTEM**, 2010
מיצב וידאו

--
right: **TOTEM**, 2010
Video installation

משמאל: **ללא כותרת**, 2010
שמן על מזונית, 122x144, כל אחת

--
left: **Untitled**, 2010
Oil on mezonit, 144x122, each

ללא כותרת, 2009
אקריליק על נייר, 56×76

Untitled, 2009
Acrylic on paper, 76×56

2010, Window Frame
מיצב וידאו, 17:30 דקות, לופ

--
Window Frame, 2010
video installation, 17:30 min. loop

